

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr pentru fie-care publicare.

Sibiu, 13 Novembre 1885.

În repetite rënduri am accentuat, că între împregiurările noastre nu ne rămâne alt teren de activitate, decât întărirea noastră internă, organizarea perfectă a tuturor păturilor noastre sociale, ca astfel formând un întreg compact, să putem impune străinilor.

Căci acum încă puțin suntem prețuiți. Străinii nu și bat capul cu noi, deoarece nu tragem atât în cumpănă, cât ar trebui să tragem, dacă cele 3 milioane de români din Ungaria Transilvania ar forma un ce întreg și compact, cu un organism social perfect.

Aceasta o simțim, o scim cu toții. Și tocmai din aceste considerațiuni măneacă, când de vr'o 3 decenii încoace ne-am pus toate puterile puține de câte dispunem, pentru ca să ne organizăm și întărim.

Activitatea aceasta a avut diferite faze, putem dice destul de naturale, pe cari în treacăt vom să le amintim aici.

Poporul român apăsător de mână cea grea a feudalismului a suferit seculi de a rëndul și nefiindu-i nici barem permis a se gândi la desvoltarea sa spirituală, avea soarta unui rob, care muncea pentru alții, având drept recompensă dela stăpânii săi permisiunea de a trăi de ași pe mână.

Între astfel de împregiurări, e ușor de înțeles, că poporul român nu și-a putut cresce conducători, n'a putut să formeze o inteligență, care să-i conducă destinele și care eșită din sinul ei să și afiorisească mintea, inima și viețea pentru nefericitul de el.

Și că n'a perit poporul român în timpurile aceste de grea cercare, numai firei sale răbdătoare și oțelite avem de a-i mulțămi.

Abia pela începutul veacului de față s'au putut ridica puțin, foarte puțin din popor, prin cine scie ce milostivire a proniceresci, cari înzestrați cu lumina învățătorei și cu toată iubirea inimii lor, — au fost baza, pe care ridicându-se peatră de peatră s'a format clasa inteligentă a poporului românesc.

Mulți dintre acești puțin au perit, contopindu-se în clasa boerească a străinilor, mulți desperați de marea problemă, ce aveau să resoalve au dispărut precum s'au și ivit, — fără nici o urmă în noianul uitării. Și numai puțin au fost, cari au avut cutzanța de a mărturisi, că sunt sânge din sângele mise-

rei „plebs contribuens” și că doresc din inimă ridicarea poporului valach împilat, — popor demn de o soartă mai bună, căci diceau ei: acest popor e „viță de roman.”

Între astfel de împregiurări s'a ivit pe pragul timpului anul mântuirii 1848, — care pentru noi românii își are însemnătatea cea mai mare în faptul, că ne-a deșteptat adurmita, am putea dice moarta noastră conștiința națională.

Glasul a 40,000 de români la Blaș a trebuit să impună celui mai înrëndățit inamic al nostru, căci el dicea: suntem ce suntem și nu ni rușine de noi, — vom să fim și d'aci înainte și forța noastră și a împregiurărilor ve va săli să ne ameliorați condițiunile de trai.

Dela acest an datează activitatea noastră de renaștere, care motivată de împregiurările espuse n'a putut să iee în primul seu avânt altă direcție, decât aceea de a ne întări acolo, unde eram mai slabi, de a ne forma adecă o clasă cultă, o inteligență românească.

Cu acest scop trimite Șaguna o mulțime de tineri pe spesele sale în străinătate, cu acest scop institutele mai înalte de cultură din Ungaria și Transilvania se umplură în anii 50 și 60 cu o mulțime de tineri de români, și tot cu acest scop au întemeiat bărbați marinimoși fonduri peste fonduri din cari să se împartă stipendii pentru tineri, ce ar voi să se perfecționeze pela universități, cu deosebire în ramurile jurisprudenței și a filosofiei.

Nu mai într'un târziu s'au apucat românii a pune o deosebită grijă și pe cultura poporului de rënd, adecă după ce dispuneau deja de puterile acele, cari erau de lipsă pentru luminarea lui spirituală în direcțiunea națională-română.

Așa încât ași inteligența română riscăm a dice, că o avem bineș formată, — ear la cultivarea poporului lucrăm întru cât putem și vom lucra în viitoriu și mai mult.

Dar, că o muncă în aceste două direcții nu mai, nu poate avea de rezultat un organism social perfect și solid, aceasta o poate înțelege ori-cine, — au înțeles o și aceia, cari au în mână lor frânele ocărmuirii poporului nostru.

O clasă de mijloc ne trebuie, care să unească ca cimentul fie care cărămidă a organismului nostru social, o clasă de mijloc, pe care o au toate

neamurile și pe care trebuie s'o avem și noi. Ne trebuie negociatori și meseriași români.

Pentru realizarea acestei idei ne sbatem dela un timp încoace și abstracție făcând dela reuniunile speciale de meseriași, de cari dispunem în unele locuri, — numai consistoriul nostru archidieceșan împarte anual o sumă de circa 3800 fl., mulțămită fundațiunei neuitatului Andronic.

Stând lucrul astfel ni se pare cu totul îndreptățită întrebarea, pe care ne-o punem noi inteligența: ce rezultate am obținut până acum și la ce credem că vom putea ajunge cu timpul?

Mare e întrebarea și delicată poziția aceluia, care se angajează a formula un răspuns pe cât de scurt și chiar superficial la ea. Dar ea trebuie să se pună spre orientarea și ținuta noastră în viitoriu.

Toți cari s'au interesat de lucru, credem că ne vor concede, că meseriași nostri în marea lor majoritate ași nu pot ținea aproape de fel concurență, nu cu fabricatele importate din străinătate, de cari nici nu ne încumetăm a mai vorbi, dar nici cu produsele meseriașilor străini din patrie — și sunt mărginiți la o viață putem dice vegetativă, în care grijile pentru condițiile de trai de ași pe mână, nu le dau răgaz ca să se ocupe cu o perfecționare mai înaltă.

Meseriașul român în ochii străinului trece de om trândav și indiferent, pe care numai silit îl aplică la lucru și e bun bucuos, când poate scăpa de el, înlocuindu-l cu unul străin. Poate că e un prejudiciu, cum a fost și acela, că limba română nu e pentru de a se cultiva științele cu ea și că poporul „mojie” nu e capabil de învățatură, — poate; se poate mai departe că meseriașul român, nu e destul de îndemănat la lucru și din cauza, că neam din neamul lui n'a fost meșteșugari, căci e fapt, că tradiția din bătrâni mult face.

Toate aceste sunt lucruri nu numai foarte posibile, dar chiar foarte probabile. Vorba e, că cei mai mulți dintre meseriași nostri sunt cu mult inferiori celor străini, și că prejudiciul străinilor e atât de generalizat, încât dacă sodalul român devine măestru, el foarte bine trebuie să și tragă seama cu împregiurările locale, căci dela străini sprigin nu poate aștepta. El e avisat numai la ajutoriul românilor. Dacă sunt acestia destul de numeroși spre a l putea susține, îi merge bine, dacă nu, — îi vai de steaua lui. De aceea stau meseriași români

FOIȚA.

Să cruțăm*).

Unul dintre cele mai însemnate scopuri ale acestui subdespărțământ este nisuința de a veni cât mai des în nemijlocită atingere cu poporul, ca astfel să învățăm unii dela alții. E și natural lucru, ca să ne punem în legături strînsă cu poporul, căci credeți-mi eu nu sciu cine are mai mare trebuință unul de altul: inteligența — adecă oamenii cu carte de popor, sau doară poporul de noi. După părerea mea legătura între noi și popor așa este de firească, încât unii fără alții nici am putea trăi, după cum adecă trebuie să trăim noi.

De astădată voi privi lucrul astfel. Noi cei dela oraș trebuie să venim cât mai des la sate, ca să vedem cum stă poporul. După ce odată am vëndut cum stă el, cari sunt necazurile, lipsele, neajunsurile, cari sunt plângerile lui, vom scii unde avem să îndreptăm, ce avem să stirpim și ce să îmbărbătam în viața poporului.

Făcând aceasta ajutam cu inlesnire, fără a orbeca, poporului, și astfel trebuința de a sta noi în legături ni se arată ca datorință din partea noastră pentru noi și pentru popor. Noi învățăm ce are

el, ca apoi cu ajutoriul iscusinței noastre să scim de unde să prîndem lucrul.

La asemenea prilej s'a obicinuit a se ținea și câte o cuvântare în formă de învățatură către popor. Este frumos, când omului i se dă prilejul a da din cunoscințele sale și poporului, și eu me simț în doit fericit, că Onoratul Comitet al acestui despărțământ a avut bunătate a mi erta ca de astădată eu cu puținele mele cunoscințe să vin în ajutoriul vrednicului popor din Avrig, care este cheia între românii din țara Oltului, românii din Ardeal începând cu Hărtibaciul și cei din fundul regesc.

Onorata adunare va fi îngăduitoare față cu mine și nu va cere lucrare iscusită și cu pricopseală, căci eu sum încă tîner și n'am avut prilej să cunosc necazurile poporului de pe aici. Voi vorbi așadar despre lucruri, care se potrivesc la noi la toți românii, și o spun din capul locului, eu purced dela satul meu, în care m'am născut și am crescut.

Tatăl meu plugariu de rënd, dar om cu frica lui Dumnezeu, după cum adecă sunt toți românii, m'a trimis la scoala dela noi din sat în anul domnului 1856. Sunt acuma 28 de ani de atunci, și pare că acuma vënd că era toamna, pe la noi tocmai îngropau oamenii viile — sau după știința de ași vorbind — vița de vie. Aveam o bucoavnă nouă de nouă. Bucoavnă mea era legată și învățatura de deasupra era de hărtie galbenă, cu fluturei albaștri. Se începea pe față dântăi cu toate slovele, veniau apoi legate consonantele cu vocale mai întăi păreche, apoi câte trei. Așa trecând preste Ba, Bla, întorci două foi și ajungi la „Pentru rugăciunile.”

Să nu ve mirați că ve spun multe despre această bucoavnă, căci ea pentru mine s'a făcut nemuritoare și eată cum. M'au pus păcatele de a doua și seara, când eșiam dela scoală m'am burdușit cu un copil de seama mea, Neculae al lui Năprasnic. Ca lucrul să meargă mai bine, am pus bucoavnă la o parte. Era seara și veniau în sat viței de pe câmp. Viței când vin seara acasă beau apă. La noi ei se adapă în Târnăvă, și pe la țermure totdeauna e plin de noroi. Așa viței înglodați la picioare, nu-mi ocoleșea bucoavnă, ci o calcă desfătându-se și ei de frumșeța învăltoarei.

Pe când am gătat eu cu imburdatul, vițelul încă mi-a fost cinstit bucoavnă. M'am dus acasă cu frica în oase. Tatăl meu me aștepta la poartă. Veți doamne era fîlos, că copilul lui umblă la scoală. Mi dice să-i arăt lecția, sau cum se mai dice, tabla. Eu stam cu bucoavnă în sin.

A trebuit să o scot, tatăl meu o vede, și mi a tras o săntă de bătaie cu o nuia de salcă vînjoasă, după cum e toamna salca de pe lângă riuri, care nu-ți frînge oasele, inse și lasă tot dungi pe pele. La toată lovitura de nuia mi repeta tatăl meu: „Na grijă, na grijă.”

Nu voi dice nimic asupra tatălui meu, căci mi este tată, și ar fi păcat să cîrtesc asupra densusului. Una însă o sciu, că în inima mea s'a întipărit nuiaua de salcă și grija, încât în viața mea nu le voi despărți una de alta.

De câte-ori am vëndut de atunci nuia fie de salcă, fie de alun, fie de mesteacă — cu care între noi fie și de multe-ori am făcut cunoscință, totdeauna

*) Disertațiune rostită la 2 Novembre 1884 în Avrig, cu ocaziunea adunării generale a despărțământului III al asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român.

(în genere vorbind) mai bine în Seliște și Brașov ca d. e. aci în Sibiu.

Însă dacă considerăm, că nu numai de străini dar nici chiar de români nu sunt spriginiți în modul cuvenit meseriașii noștri și că mulți dintre noi suntem siliți cu durere de inimă a ne părăsi pe fi poporului nostru și în loc de a le da lor banul, a l da muncitorului străin, — atunci cutezăm a afirma, că prejudiciile streine sunt în mare parte basate. Și că prin urmare principala noastră tendință ar trebui să fie deocamdată nu sporirea fără seamă și alegerea a meseriașilor, spre reul nostru și al lor, ci așezarea lor în condițiuni favorabile, ca astfel deși puțini, dar buni să fie.

Învățaceii de meserii ar trebui să fie așezați la măestrii cu bun renume și strict supravegheați de reuniunile noastre de meseriași și de forurile acele, din partea cărora sunt ajutoarați cu stipendii.

De ocamdată atât.

Spațiul nu ne permite a ne estinde mai departe asupra cestiunii, lucru ce credem, că ni se va da ocaziune a l face și altă dată.

Ear cât pentru viitorii ne place a crede, că lucrurile nu vor putea dura până în infinit tot așa, noi credem că se vor îndrepta; și meseriașii noștri crescuți sub îngrijirea noastră, și apoi sprijiniți de noi, vor putea corespunde chiemării lor și prestigiul le va cresce chiar și n fața străinilor, — căci fără de ei organismul nostru soțial nu poate să fie un ce solid și întreg. Yff

Revista politică.

Joi, la 19 Novembre s'a deschis noua sesiune a Reichstagului german. Discursul de tron de astă dată nu mai conținea obicinuita frază, prin care în toți anii se constata, că pacea e asigurată pentru mai mulți ani; se exprimă cu toate acestea speranța, că războiul din peninsula balcanică va fi localizat.

Intre proiectele, cari se vor pune în desbaterea Reichstagului, va fi și o nouă lege de presă, prin care se prelungește termenul de prescripțiune pentru delictele de presă. De asemenea, guvernul va cere să se reînnoiască legea excepțională în contra socialistilor.

Parlamentul englez a fost disolvat, alegerile încep; rezultatul lor înse nu se va cunoaște decât după vre-o trei săptămâni. Numărul deputaților cari trebuie să alegeți se urcă la 661, așa că fie-care deputat va reprezenta în cameră vre o 52,000 locuitori.

Doi membri influenți ai partidului liberal, lord C. Fitzmaurice și George Armitstead a renunțat la realegere, amândoi din motive de sănătate. Pierderea lor va fi simțită, căci amândoi erau oameni capabili și bine văduți, bucurându-se în acelaș timp de o mare influență personală.

Increderea cu care liberalii se așteaptă la un rezultat favorabil a scăzut mult în timpul din urmă: cu toate acestea, de și conservatorii exploatează cu succes cestiunea despărțirii bisericeii de stat, liberalii n'au pierdut încă toată speranța.

În consiliul de ministri ținut alaltă-eri în Paris, s'a luat hotărârea, ca, după dorința exprimată de întrunirea deputaților republicani de a se convoca

cât mai curând congresul pentru alegerea președintelui republicei, data acestei convocări să nu se ficeze decât numai după ce vor fi discutate proiectele de credit pe 1886. Guvernul voiesce a face oare-cari declarații în cameră și a cere un vot de încredere; el nu voiesce a se mulțami numai cu o pozițiune suferită, dar earăș nu cugetă să se retragă fără a provoca un vot al camerei. Această hotărâre luată în unanimitate a îmbunătățit într'atât situațiunea ministeriului, că el a încurageat pe partizanii sei să stăruiască, ear celor cari se clatină le-a procurat ocaziunea de a se uni cu ministerul, îndată ce novele declarații vor fi mai bune ca cele precedente. Se mai crede încă, că nu toți membrii dreptelor vor vota într'o asemenea cestiune contra guvernului. În vederea acestei situațiuni, chiar dnul Clovis Hugues s'a abținut de a aduce alaltă-eri pe tapet în cameră cestiunea amnestiei.

Între acestea însă, diarele parisiane urmează a critica cu asprime recenta declarare a guvernului. Astfel „le Cri du peuple“ dice, că ea a fost imormentarea ministeriului, ear organul gambetist „Paris“ scrie următoarele:

„Declarația este lipsită de dibăcie; fi lipsese și sinceritatea și curagiul. Aceasta este, după noi, mai lesne ca un ce pe larg, dar credem că majoritatea din noua cameră va fi atât de francesă, încât să nu susțină decât o politică francă.“

„Le National“ dice că dl Brisson va avea a-și alege între desonoare și sinucidere; d-sa a preferit sinuciderea.

Organul orleanist „le Soleil“ dice pe scurt: Cabinetul Brisson și-a trăit traiul; declararea este testamentul lui. Ear dl Paul de Cassagnac strigă în „le Pays“:

Înainte spre țintă. Zăresc deja restaurarea monarchică, precum călători nerăbdători zăresc ținta călătoriei lor, de care se apropie drumul de fer. Aud deja vocea pretendentului, care, ca și conducătorii călătorilor, strigă: Monarchie; toată lumea schimbă trenul.

Războiul dintre sârbi și bulgari.

Norocul se pare a-i fi părăsit pe sârbi cu deservire. Gloriosul Milan este bătut de trupele insuflete ale bulgarilor și armata sârbă se retrage cu mare grabă pe toată linia.

Aceasta-i starea lucrului pe câmpul de luptă, care a surprins toată lumea și chiar și pe noi, cei ce ceteam datele statistice ale jurnalelor vieneze, în cari se spunea, că armata sârbă dispune de 200 mii de ostași bine echipați și disciplinați, și că bulgarii au o miliție slabă, nedisciplinată, în fine nici o sută de mii de adunături. Într'adêvr, că lucrul e straniu și dacă isbânzile bulgarilor vor continua și mai departe tot astfel, ați mâne teatrul războiului se va transpune pe teritoriu sârbesc, căci în proporțiunea în care cresce nemărginitul entuziasm al bulgarilor, în aceeași măsură cresce groaza și descuragiarea în rândurile sârbesci.

Ați teritoriul bulgar, abstracție făcând de fortăreața Vidin, care e bombardată încă, — e cu deservire evacuat de sârbi. Și astfel regele Milan, — care după cum se crede a întreprins acest

război numai ca să aibă ocaziune a se rehabilita în opinia publică sârbă, în ochii căreia era pentru austro-maghiarofilismul seu discreditat, — a ajuns într'o stare cât nu se poate mai penibilă. Timpul n'a putut să fie nici-când mai favorabil pentru uneltiri revoluționare în Sârbia, pentru detronarea Obrenovicilor și înlocuirea lor prin o dinastie Caragheorghevici, — ca acum.

Și e în interesul monarchiei noastre ca ecest lucru să nu se facă, căci prin aceasta Austro-Ungaria și ar perde pe unul dintre cei mai adicți, ca să nu ăicem chiar slugarnici prietini și în schimb ar avea un stat vecin vrăjmaș intereselor sale și un campion al politiceii muscălesci; căci știut este, că pe lângă altele Caragheorghevicești sunt și prin concesiunile lor familiare angagiați de a servi intereselor rusesci.

Fiind deci în joc cele mai mari interese ale monarchiei noastre, nu e eschisă de present nici acea posibilitate, că Austro-Ungaria va întreveni pentru validitatea lor. Și atunci.....

Concluziunea o lăsăm s'o facă onorații noștri cetitori.

Eată câteva sciri telegrafice dintre cele mai nou venite:

21 Novembre.

Filipoli. — Se comunică dela marele cartir general bulgar următoarele amănunte asupra luptelor dela Slivnița.

Armata sârbă este cu deservire învinsă. Numai la un punct li s'au luat 8 tunuri, aproape o companie întregă, împreună cu șeful, precum și alte trupe.

Entuziasmul poporului este la culme și în toate bisericile satelor și orașelor se înalță rugăciuni de grație pentru victoria armatelor princiare.

Felicitări sosesc principelui din toate orașele Bulgariei și Rumeliei.

Înscrierea de voluntari și porniri de trupe către Slivnița urmează fără întreruperi.

Siguranța și ordinea în țară domnesce pretutindeni.

Vidin. — Un vapor bulgar a remarcat și depus în port 2 vase cu torpile; apoi încărcând 250 prinsoneri sârbi a pornit în josul Dunării.

Sofia. — În urma apelurilor făcute de inimele generoase a unor înalte persoane s'a promis și au și început a sosi ajutoare de tot felul pentru bolnavii și răniții bulgari și sârbi, ce au umplut orașul.

Sofia. — 8 oare dimineața. — Bulgarii numără până la o mie răniți, și cu toată lipsa de trăsuri sanitare transportul urmează necontentit cu căruțe de requisitiție spre Sofia.

Pe când sârbi numără printre prinsonerii căduți în mâinile bulgarilor mai mulți oficeri de toate gradele, din ai bulgarilor n'a cădut nici unul.

Răniții și prinsonerii sârbi deplâng lupta dintre frați și blastămă pe cei ce i-au trimis pe câmpul de măcel.

'mi-am adus aminte de pățania cu bucoavna. De câte-ori vęd bucoavna, de câte-ori vęd vițel, de câte-ori vęd glod, de câte-ori vęd copii burdușindu-se, totdeauna mi se încreșese pelea pe spinare.

Și să nu luați lucru în glumă. Tatăl meu m'a bătut sdravën, și cel puțin de vre-o 50 de ori a repetat grijă, grijă. Ve puteți închipui, că omul un asemenea lucru nu-l mai uită. De atunci grija sau cruțarea s'a băgat la mine până în măduva din oase.

Vedeți DVoastră tatăl meu nu este om cu carte, a voit însă să mi spună, să me învețe la cruțare. Tatăl meu a știut că: cine ce învață moartea-l desvață. A voit deci să mi deie învățatură în cruțare, și pentru aceea a trebuit să mi cumpere bucoavnă, a trebuit să fie vițel înglodat, nuia de salcă. Toate acestea mi au dat o lecție, încât 3 ani de zile tot de grijă visam.

Nu sunt om răutăcios. Deci nu doresc nimărui tată bun ca al meu, căci atunci multe nuele ar trebui, căci noi românii suntem mulți, și ne-am învățat la grijă, la cruțare.

Căci să vedeți DVoastră noi românii trebuie să ne învățăm a grijă a cruța, și trebuie să începem de când suntem mici, căci după cum dice ăicătoarea: Cine ce învață, moartea-l desvață.

Lucrul nu este greu. Să vedem cum.

Copilul încă de mic se învață la rënduială, la cruțare, la grije. Lucrurile lui de scoală sunt totdeauna în rënduială, copilul se dedă a sci prețui cea ce are. În scoală toți copii fac așa. Ei se duc acasă și tot așa purced și în celelalte. Cruțătorii cu hainele, cruțătorii cu lucrurile lui încredințate,

cruțătorii sau cu orënduială la mâncare, la beutură, la vorbă, la întrebuițarea puterilor sale, copil cu copil face o ceată de copii, aceștia cresc și din ei se face un sat de bărbați așa crescuți.

Să vedeți acuma cum este satul acesta.

Fie-care bărbat își are casa sa, căci vorba aceea numai în satul lui Cremine sunt case pustii, și știți DVoastră, că în satul cu case pustii, vei afla crișma îndesuită de oameni.

Dar să mergem pe calea noastră. Fie-care bărbat în casa sa are de toate. I-a dat Dumnezeu doi bourei, bărbatul grijitoriu și lucră câmpul, adună puține bucate, cum a dat Dumnezeu, aceste le pune în jitnița sa, se duce la pădure, aduce lemne pentru casă, apoi duce la tērg și vinde spre a face bani, ca să acopere necazurile de toate zilele. Un asemenea om nici odată nu cumpără lucruri, care-i sunt de prisos, și nici odată nu se plânge, că lui i-a dat Dumnezeu prea mult.

A fost an roditoriu, bărbatul grijitoriu pune din prisos la o parte pentru zile rele, căci omul nici odată nu scie ce poate aduce ziua de mâne. Și Doamne multe sunt ispitele asupra omului. Boale de tot felul, foc, grindină, boală în vite, și alte loviri vin pe neașteptate asupra omului, și ce bine i prinde, dacă la zile bune a pus la o parte, a grigit pentru zile negre.

Cine ar fi în stare să însire toate binefacerile împreunate cu grija. Omul este liniștit, fie ori cum voia Domnului, el pentru toate este gata. Are ce-i trebuie, în casa sa este binecuvântarea lui Dumnezeu, preotul se uită la el ca la un poporean cinstit, vecinii l privesc cu drag și încredere, comuna-l

chiamă la diregătoriile sale și lumea-i dice, acesta e om cinstit.

Auțiți DVoastră! Lumea-i dice: acesta e om cinstit, și să știți DVoastră, că aceasta e cea mai mare bunătațe de pe pământ.

Din grijă a urmat starea lui cea bună și vađa în ochii lunei. Unde stăm însă cu sănătatea? Omul grijitoriu nu bate ziua noaptea cărciumele, căci el este om grijitoriu. De trăit trăiesce bine, mâncările lui sunt sănătoase, beutura nu-l uscă pe picioare, căci el mănâncă bine, bea bine, însă toate cu măsură și cumpănire, acasă în sinul familiei sale.

Să vedem acuma un sat întreg de asemenea oameni.

Representanța comunală trăiesce în cea mai bună înțelegere. Trebile comune sunt întocmite bine și duse bine.

Averea comună este a tuturor, și fiesce-care se simte chemat a o înmulți. Fēnațele sunt grijite; la vinderea prin licitație nu se înțeleg vre-o căți-va între sine ca să micșoreze prețul: banii veniți pe această cale se pun în vistieria comunei.

Nu mai puțină grijă se pune pe pădurea comunei, pășunitul ei și alte isvoară de venit, din cari comuna și acopere cheltuielile sale.

O asemenea comună se cunoaște din capul satului. Înfațișarea caselor ne arată, că satul are rënduială, că nu este fără stăpân și că judele este tatăl tuturor, cel mai vrednic între cei vrednici.

Pe omul cu inimă l taie jalea, când se gândesce la câtă sērăcie duce pe om negrija. Și toți scim, că nimica nu este mai dulce mai resfătat la început ca și alunecarea spre negrija.

Sofia, — *Doctorul Roy, șeful ambulanțelor bulgare, a raportat comitetului Crucii roșie la Geneva, că sârbii au atacat ambulanțele bulgare, încât doctorul și sanitarii abia au scăpat cu fuga. Sârbii au luat trăsăturile după ce masacrarea pe răniți.*

Sofia, Nici vorbă n'a fost despre luarea Vidinului de către sârbi; din potrivă bulgarii sunt cei cari fac demonstrațiuni în această parte contra Sârbilor.

Sofia, — A sosit la Slivnița maiorul Nicolaeff cu ajutoare noaue din Rumelia.

23 Novembre.

Sofia, — 8 oare dimineața. — Principele Alexandru a plecat chiar acum la Taribrod, de unde Sârbii s'au retras.

Inimicul a părăsit de asemenea toate pozițiunile dela Dragoman până dincolo de Trn.

Sofia, — Eri, Duminecă după amiază, reîncepând lupta, sârbii au fost gonțiți de pe toate înălțimile Dragomanului; și caută să se strecoare către frontieră.

La această luptă a luat parte regimentul rumeliot, acum venit dela Ternoava, și s'a purtat admirabil.

E de mirare de unde mai sosesc atâtea oștiri rumeliote și apoi bine armată și îmbrăcată.

Din potrivă dintre prinsonerii sârbi spun, că mulți au lăpădat armele din cauza lipsei cartușelor și hranei.

Căpitanul Panița cu voluntarii sei a avut o ciocnire lângă Rejani pe drumul Pirotului.

După toate probabilitățile, astăzi sau mâine luptele vor trece pe teritoriul sârb, pentru că retragerea trupelor regesci către frontieră se operează foarte repede.

Sofia, — 8 oare dimineața *Se aduce scirea, că căpitanul Panița cu voinicii sei voluntari ar fi trecut peste graniță în Serbia până la 8 kilometri.*

Cetim în „Romanul.”

Asistăm desinteresati, dar cuprinși de durere, la războiul dintre bulgari și sârbi;

desinteresati, pentru că credem, că acest resbel se va localiza și deci nici unul din interesele noastre nu va fi atins, cel puțin acum și direct;

cuprinși de durere însă privim acest resbel, pentru că el — ori-cine ar fi biruitul — va avea de efect de a produce ură între popoare, pe care suferinți comune și egale aspirațiuni le destinau a fi unite în luptă pentru realizarea acelor aspirațiuni.

Ne explicăm.

Oriental al Orientalilor trebuie să fie.

Aceasta e formula, care traduce soluțiunea cestiunii orientale, singura soluțiune în stare de a împăca toate spiritele și interesele și de a aduce pacea spornică și durabilă în mult frământatul Orient al Europei.

Acest scop însă nu se putea și nu se poate atinge decât printr-o înțelegere deplină, prin respectul drepturilor și intereselor reciproce ale diferitelor naționalități, și în fine prin apropiere amicală, prin lucrarea în comun a popoarelor creștine din Orient.

Ideia aceasta a fost emisă, susținută și propagată de spiritele, nu numai generoase, ci și adânc și departe vedătoare.

Și ea numai putea duce la scop.

Luptele actuale dintre sârbi și bulgari fac cu totul problematică soluțiunea logică a cestiunii Orientului.

Ele — ori-ce rezultat ar avea — sâdesc în inima ambelor popoare o neîncredere, o ură, care numai folositoare și binerăcătoare nu poate fi viitorului lor.

Eacă de ce cu durere privim la lupta ce se desfășură între bulgari și sârbi.

Oriental mai cu seamă din cauza izolării, ce a existat și există între popoarele orientale, precum și a lipsei de înțelegere între ele, este tărâmul ambițiunilor a două mari puteri.

Wacht am Osten e o lozincă în Austria, și ocuparea Bosniei și Erzegovinei e începutul confirmării acelei lozince.

Rusia asemenea, în virtutea și pe temeiul comunității de credințe religioase, a căutat, caută, și va căuta — cel puțin până când Constantinopolul va fi în mâna turcilor — să facă din popoarele creștine orientale uneltele scopurilor politice sale.

Între aceste două puteri — cu toate întrevederile dela Skiernevice și dela Kremsier — e o luptă surdă;

deși una și alta cucerirea Orientului o voiesc, amândouă totuși s'ar mulțumi pentru început, ca prin legături economice cel puțin să fie legate de dânssele statele independente create, sau care s'ar mai crea.

Ar voi cu alte cuvinte ca statele orientale să se mulțamească cu miragiul independinței politice — ceea ce ar fi numai un cuvânt — și s'atârne economic de unul sau celalalt din cele două state ce-și dispută influența în Orient.

În această situațiune, care nu lasă altă perspectivă statelor orientale, decât aceea de a fi de fapt la servițiul unei sau al celeialalte dintre puterile ce-și dispută Orientul, Orientalilor le-ar fi indiferent de a dispărea în una sau în alta.

Ceea-ce i interesează, ceea-ce i preocupă și trebuie să-i preocupe este, ca să fie și să rămână fie-care liber și independent, stăpân pe sine și pe ale sale destine.

Și acest scop, cum mai dăserăm, nu se poate atinge, această mântuitoare idee nu se putea, nu se poate și nu se va putea realiza, decât prin înțelegere frățească între popoarele orientale, decât prin iubire și sprijin reciproc.

Apel.

Idea înființării unui „cor vocal” în sinul tinerimei române din Viena, adese-ori ventilată prin cercurile acesteia a intrat deja în ființă.

Dorința tinerimei, de a se îndulci la sunetele plăcute a ariilor noastre naționale, a fost destul de puternică, ca la un timp binevenit să decreteze de înființat „corul vocal,” lucrând și în chipul acesta pentru ajungerea scopului, către care mereu țintesce.

Corul și-a început activitatea sub conducerea domnului Teodor cav. de Flondor, cunoscut atât lumei artiste, cât și publicului român prin compozițiunile sale.

Problema acestuia este, de a desvolta și nutri în mijlocul tinerimei române simțul musical.

Apelăm deci la toate reuniunile române de cântări, la corurile de plugari, precum și la întreg publicul român, pentru a ne da sucursul, oferind soc. „România-Jună” compozițiuni de note de musică națională.

Ea isvoresce poate din o copilărie la început și pe nesimțite crește, până ce în urmă ajunge a stăpâni pe om, se face patimă și omul este dus fără voia sa.

Dintre multele sute de pilde vom arăta numai unele, dar acestea vor vorbi cu glas înalt.

Sciți dvoastră cum se ivesce beția. Închipuiți-ve un om harnic, om mare, crescut cum s'ar dice, cu un cuvânt un om în vârstă.

Dumneșeu i-a dat sănătate, tărie, minte, și el și-a făcut și puțintică stare. Are mai mult de cât se cere pentru a putea trăi. Va să dăcă 'i prisoscesc averea.

Încreșt în puterea sa omul nostru se întelnește cu un prietin, și merge la un păhar de vin. Așa ați, așa mâne, așa poimâne.

Estre lucru cinstit a sta cu un prietin la vorbă când ai răgaz, și e și plăcut dacă mai poți închina și un păhar de vin. Însă dacă el se poftoresce mai de multe ori, se face în nărav.

Pe vremea cât stă omul la petrecere, lucrul lui acasă stă baltă, și noi scim, că un om cu căpătâi totdeauna are acasă de lucru.

Am să fac ceva și prietenul meu me chiamă la petrecere. Eu la început dăc în mine: Me due, căci voi lucra mai târziu, și așa lucrul nu este tocmai grabnic.

Mâne fac tot așa și ați puțină lene, mâne puțină — și puțin cu puțin se face mult.

Pe timpul cât stau la petrecere nu câștig nimica, căci se nu credeți că la petrecere ar fi și câștiguri.

Omul tot pune din prisos, până ce se trezesce că el s'a gătat. Învățat la petrecere, el nu mai poate rămânea acasă. Se poate că eri l'a omenit Gligor,

alaltăeri Haralampie, și el vine acuma la rând cu omenia, apoi românul nu bucuros rămâne dătoriu. Apoi mai este și aldoilea rău: Cine ce învață moartea-l desvață.

Se poate întâmpla, de ce se ferească Dumneșeu — se poate întâmpla, că omul vre-odată s'a scăpat mai tare la petrecere, sau cum dice românul s'a uitat prea afund în cană. Starea aceasta se numește beție. Lumea l'a vădut beat, și lui i a fost rușine. A doua dă se luptă în om două lucruri. Rușinea, că oamenii l'au vădut beat, și împregiurarea că trebuie să simtă lipsa de bani pentru bețură se luptă una cu alta. În urmă omul se trezesce la petrecere.

S'a făcut odată omul bețiv, apoi e pace de el. Nu mai este acolo rușine, nu frică de Dumneșeu, nu milă de copii și nevastă, cu un cuvânt nimica. Se ticăloșește, se umple cu fel de fel de boale, se face mai rău ca dobitoacul fără grai.

Și toate acestea pentru ce? Pentru că el lăsându-se de cruțare a început a nu mai prețui averea sa, sau mai bine o pârțicică din averea sa. A tot luat câte puțin și n'a mai pus, a început a aluneca, și aceasta la început 'i tigne. Pe urmă răul i-a crescut preste cap și el a fost pace.

Am arătat, că negrija duce pe om la beție, care este mama tuturor relelor.

Închipuiți-ve ce se va petrece în inima unui om, care prin nepriceperea sa, prin aceea că n'a știut cruța a scăpătat. Vădend pe alții în stare bună, i plânge inima, vădend că ce a fost el, și unde a ajuns. Mai mult. Omul se prinde că se va îndrepta, și se ține de multe-ori lungă vreme, până

Spărăm că apelul nostru va afla resunet în inimile tuturor, cari doresc înaintarea tinerimei române*).

Comitetul societății:

Drd Al. Pop,
v.-președ.

Petru Șpan,
secretar.

Varietăți.

* Domnul Dr. Iancu Meșian Dumineca trecută și-a sârbat cununia cu domnișoara Elena Grossu în biserica din Grossești Viziru în România.

Felicitările noastre tinerei părechi.

* (Seri de convenire.) Dela înființarea institutului de credit și economii „Ardeleana,” care a dat deja până acum semne de o bună frecuență și prosperitate, românii inteligenți din Orăștie au început a eși din starea de izolare, la care se condamnaseră înșiși fără nici un motiv. Semnele de apropiere și conlucrare armonică încep a se arăta din ce în ce prin fapte concrete. La inițiativa unor bărbați competenți s'a decis a se ținea în sezonul de iarnă în toată a doua Duminecă conveniri amicabile în localul casei române. Aceste conveniri vor fi împreunate în viitor cu producțiuni variate, pentru a da participanților niște oare de plăcută distracție. Venitul producțiunilor e destinat pentru desvoltarea casei, care în starea de aqi reclama mai multă ocrotire și ingrigire, mai cu samă dela funcționarii sei.

Prima convenire s'a ținut Duminecă în 15 Novembre. O cunună imosantă de doamne și domnișoare a răspuns la invitarea improvisată și s'a prezentat în localul casei. Deasemenea aproape întreaga inteligență română a fost de față. Pentru această seară nu s'a pregătit program, — cu toate acestea niște piese improvizate ni-au făcut distracțiune bună. Nu putem decât să felicităm pe autorii acestei fericite idei. Cu altă ocaziune vom relata și despre piesele menite spre distracțiune în serile de convenire.

* (Conflictul) relativ la ingerința inspectorului reg. de scoale în trebile scoalelor noastre din Orăștie, despre care s'a luat notiță în acest dăc la timpul seu, s'a aplanat. Inspectorul Réthi a venit la Orăștie, ca să cerce starea lucrului la fața locului. Învățătorul Baiu Costa a abdis de a fi învățătoriu la scoalele noastre și mai pe urmă s'a învoit a renuncia și la desdaunarea în bani pentru unele perderi.

Di Réthi a venit la Orăștie și în altă misiune mai gravă. Dsa a citat pe toți învățătorii confesionali din cercul Orăștiei la raport pentru a-și legitima cualificațiunea în limba maghiară. Învățătorii s'au și înfățișat — și au fost supuși unui interogatoriu aspru, încât pentru cualificațiunea limbistică. Altă specie de cualificațiune didactică n'a avut la acest esamen nici o trecere. — În vremea de acum cunoscința limbei maghiare e în de ajuns pentru a fi un învățător pe deplin asigurat în esi-

*) Ofertele binevoitoare sunt a se adresa societății acad. „România-Jună,” VIII, Langeasse.

ce odată se trăsnesce din nou și cu săptămânile nu-și mai vine în fire.

Am cunoscut oameni, cari au dăc că mai bine nu mână două dăle, decât să nu tragă o pipă de tabac. Am cunoscut oameni bețivi de frunte, cari s'au legat cu blăstem, că nu vor lua rachiul în gura lor, și o au dus de multe-ori cu lunile; apoi ca prin minune s'a slobođit omul la bețură, și o săptemână nu s'a mai trezit din amețală.

Așa este firea omului. I se preface năravul în fire, apoi ca calul cel cu sucă, unde vede dealul, știucuri să l taie, tot nu se mișcă din loc. Așa, așa; căci dăcala ține: Năravul din fire, n'are lecuire.

Trebuie să ne învățăm a cruța, și în aceasta trebuie să lucrăm cu toții umăr la umăr. Noi cei dela orașe să dăm pildă bună oamenilor dela sate, și de câte-ori ne va întelni Dumneșeu să învățăm unii dela alții. În comună preotul, notariul, medicul, apotecariul, judele, învățătoriu, reprezentanța comunală, comitetul bisericesc — toți trebuie să lucre pentru îndreptarea răului. Mai ales scoala trebuie să lucre mult.

Eu nu voi recomanda nimărui năravul tatălui meu. Însă 'mi vine a crede, că tatăl meu a fost om cu socoteală. El m'a bătut pentru bucoavnă, bucoavnă a fost călcată de viței, vițeii înglodăți, m'a bătut cu o nuia de salcă, și acestea lucruri multe totdeauna 'mi aduc în minte strașnica de bătaie și cuvântul: grijesce, cruță. Și eu voi fi grijnic, și aceasta nu o voi uita cât timp vor mai fi viței, glod și nuiele; de bucoavnă a-și putea să uit bătaia, căci locul ei l'a luat Abcdariul.

stența sa, fără de a fi silit să-și mai bată capul cu alte învățături didactice.

* (Mulțămită publică.) Astăzi am avut onoare, a îmbrățișa cu cea mai perfectă căldură în mijlocul nostru adunarea generală a despărțământului III. al asociațiunii transilvane pentru literatură și cultura poporului român.

Cu aceasta ocaziune festivă s'a rostit atât de către presidiul, cât și de către onorații membri ai despărțământului, cuvântări și disertațiuni frumoase și pline de învățământ înaintea poporului adunat, setos de învățatură și cultură.

Tot deodată a binevoit comitetul despărțământului, a ne înzestra cu o bibliotecă poporală con-

stătătoare din 80 de opuri frumoase spre ameliorarea micuței bibliotecă a noastre comunale.

Neputând trece cu vederea acest act de binefacere, spre perfecționarea culturală și sanarea răului în neamul nostru românesc, avem onoare a esprima în numele poporului al comunei Tâlmăcel, cea mai călduroasă mulțămită.

Tâlmăcel, în 20 Octombrie st. v. 1885.

Dimitrie Secărea paroch. *Nicolae Secărea*, paroch. *George Rusu*, primar comunal. *Mihail Smigelschi*, notariu comunal.

* (O împușcătură fatală.) În zilele trecute se juca un servitoriu din Șebeșel cu un revolver, care fiind încărcat, se descărcă pe ne-

șteptate, doborând la pământ pe o muiere, ce sta în apropiere. Femeia muri în urma ranei cauzate de glonț, ear individul a fost arestat.

* (Nu se poate.) „Ce e Dle Doctor cu băiatul acesta, așa e de indispus și se plânge că'l doare peptul?” întrebă mama pe medic. — „Are să capete tusa măgărească.” — „Nu se poate Dle doctor, — el e un băiat așa de cuminte!”

Loterie.

Mercuri în 25 Novembre.

Sibiu: **23 66 30 8 26**

Nr. 252.

[1201] 1—3

CONCURS.

Stațiunea de preot în parochia gr. or. Sângeorgiul de Pădure, (Erdő Szentgyörgy) devenind vacantă prin moartea parochului Ioan Brândușe, pentru ocuparea acesteia se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

- 1. Porțiune canonică 7 jugere arătură și fenaș 130 fl.
 - 2. Dela 150 familii 150 metrețe vechi cucuruz sfărmit 150 fl.
 - 3. Dela 100 familii 100 metrețe ovės 40 „
 - 4. Dela 50 familii câte o ți de lucru 12 „
 - 5. Dela înmormântări 20 „
 - 6. Dela botezuri 7 „
 - 7. Dela cununii 7 „
 - 8. La botezul Domnului 10 „
 - 9. Dela sfeștăanii 3 „
 - 10. Maslu 4 „
 - 11. Casa parochială cu trei încăperi, șură, grajd și grădină 80 „
- Suma . 463 fl.

Doritorii a ocupa acest post au a-și așterne suplicile sale instruite în înțelesul legii, subscrisului oficiu pro-

topresbiteral, și tot odată „conditio sine qua non,” concurintele este datoriu a se înfășoșa la biserică în vre-o Duminecă sau sârbătoare spre a cânta și cuvânta.

Murș-Oșorhei, 1 Novembre 1885.

Oficiul protopresbiteral în conțelegere cu comitetul parochial.

Parteniu Trombițaș de Betlen, protopresbiter.

Ad. 312.

[1196] 3—3

CONCURS.

Pentru întregirea parochiei de clasa a III-a din comuna Căcova protopresbiteratul Sebeșului, se escrie pe basa ordinului preaveneratului Consistoriu archidieceșan din 2 Iuliu 1885 Nr. 2919 B. de a doua oară concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt:

- 1. Porțiune canonică 20 jugere pădure și 2 arătură.
- 2. Dela 80 de familii câte două vedre de must și câte două țile de lucru de familie.
- 3. Venitele stolare îndatinat și regulate.

Aceste venite aduc la an aproape 400 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa supranumita parochie au să-și subștearnă suplicile

instruate amēsurat prescrișelor legii în vigoare subsemnatului oficiu protopresbiteral până la arătatul termin.

Sebeș, în 15 Octobrie 1885.

Oficiul protopresbiteral gr. or. în conțelegere cu comitetul parochial.

I. Tipeiu, prot.

Nr. 369.

[1200] 1—3

Prolungire de concurs.

Fiindcă la postul de paroch din vacanta parochie Sălciva de jos, protopresbiteratul Lupșei, n'a concurat nime în urma concursului publicat în „Tel. Rom.” Nr. 86, 89 și 91, prin aceasta se prolongesce terminul de concurs până în 21 Novembre a. c. În conțelegere cu comitetul parochial.

Ofenbaia, în 5 Novembre 1885.

Ioan Danciu, prot.

Nr. 804.

[1203] 1—3

EDICT.

Nicolae Badiu gr. or. din Veseud, protopresbiteratul Sibiului, carele în 1 Septembrie 1881 a părășit cu necredință pe legiuita sa muiere Maria n. Dragosim asemenea gr. or. din Veseud, fără să se scie ubicațiunea lui, se citează prin aceasta ca în termen de un

an și o ții dela datul de față să se prezenteze înaintea subsemnatului, căci la din contră procesul matrimonial încaminat de femeia sa, se va pertracta și în absența lui.

Scaunul protopresbiteral al Sibiului. Sibiu, 1 Iuliu 1885.

Simeon Popescu, protopresbiter.

Nr. 2580.

[1202] 1—3

Licitațiune!

Se deschide concurs pentru liferarea de 1223 1/2 de lemne cuburi metrice pe anul 1886/7 la „Institutul alienațiilor” din Sibiu. Ofertele se vor trimite sub cuvertă pe lângă vadiu de fl. 400, în care oferte se va numi grosimea și lungimea lemnului, asemenea se va notifica prețul în cub metric a lemnului de fag și de carpen. Ofertele se vor proyedeza cu timbru de 50 cr. și până la **9 Decembrie a. c. dimineața la 10 oare** se vor trimite direcțiunii institutului. Se observă că ofertele, cari nu corespund condițiunilor puse, asemenea și cele intrate mai târziu nu se vor lua în considerare.

Sibiu, 18 Novembre 1885.

Direcțiunea institutului de alienați.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Novembre 1885.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copșa mică—Sibiu				
Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoane		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren accelerat		Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus				
Viena	—	7.15	—	—	București	—	5.—	7.45	—	Viena	7.15	11.—	—	Teiuș	11.09	3.56	5.20	Copșa mică	—	—	3.02	1.11		
Budapesta	6.47	1.45	3.15	6.20	Predeal	—	9.45	12.50	—	Budapesta	1.45	8.05	8.—	Alba-Iulia	11.56	4.27	5.57	Șeica mare	—	—	3.30	1.32		
Szolnok	11.22	3.51	7.29	9.26	Timiș	—	10.11	1.40	—	Szolnok	4.02	11.02	12.—	Vințu de jos	12.20	4.53	—	Loamneș	—	—	3.47	2.01		
P. Ladány	2.20	5.28	8.27	11.40	Brașov	—	10.44	2.27	—	Arad	7.53	3.37	5.55	Șibot	12.25	5.19	—	Oena	—	—	4.09	2.24		
Oradea-mare	4.39	6.41	—	1.28	Feldioara	6.22	10.51	2.55	—	—	—	4.—	6.05	Orăștia	1.19	5.41	—	Sibiu	—	—	4.26	2.44		
Várad-Velenceze	—	—	9.45	2.—	Apatia	7.01	11.18	3.38	—	Glogovaț	—	4.13	6.19	Simeria (Piski)	1.48	6.08	—	Sibiu — Copșa mică						
Fugyi-Vásárhely	—	—	9.59	2.11	Ágostonfalva	8.01	11.51	4.47	—	Gyorok	—	4.38	6.46	Deva	2.35	6.39	—	Sibiu	—	—	10.25	11.47		
Mező-Telegd	—	7.14	10.28	2.34	Homorod	8.45	12.23	5.42	—	—	—	4.51	7.—	Branicica	3.04	7.04	—	Oena	—	—	10.46	12.05		
Rév	—	7.42	11.36	3.18	Hașfalău	10.10	1.19	7.37	—	Radna-Lipova	—	5.10	7.23	Ilia	3.36	7.29	—	Loamneș	—	—	11.09	12.29		
Bratca	—	—	12.10	3.41	Sighișoara	10.39	1.37	8.21	—	Conop	—	5.38	7.51	Gurasada	3.50	7.41	—	Șeica mare	—	—	11.32	12.50		
Bucia	—	—	12.46	4.01	Elisabetopole	11.19	2.05	9.05	—	Bérvava	—	5.57	8.10	Zam	4.25	8.12	—	Copșa mică	—	—	11.52	1.07		
Ciucia	—	8.31	1.48	4.26	Mediaș	11.54	2.25	9.43	—	Soborșin	—	6.42	8.58	Soborșin	5.09	8.49	—	Cucerdea — Oșorhei						
Huedin	—	9.01	3.09	5.08	Copșa mică	12.12	2.36	10.02	—	Zam	—	7.14	9.28	Bérvava	5.56	9.29	—	Cucerdea	4.40	10.00	3.50	12.19		
Stana	—	—	3.42	5.27	Micăsasa	12.12	2.41	6.—	—	Gurasada	—	7.43	9.56	Conop	6.18	9.49	—	Cheta	5.10	10.31	4.21	12.50		
Aghireș	—	—	4.12	5.50	Blaș	12.56	—	6.20	—	Ilia	—	8.01	10.17	Radna-Lipova	6.57	10.23	6.14	Luduș	5.31	10.53	4.43	1.12		
Ghîrbou	—	—	4.30	6.02	Crăciunel	1.45	—	7.15	—	Branicica	—	8.21	10.38	Pauliș	7.12	10.37	6.30	M. Bogat	5.41	11.03	4.43	1.22		
Nadisul ung.	—	—	4.48	6.24	Teiuș	2.34	3.45	7.43	—	Deva	—	8.47	11.05	Gyorok	7.27	10.52	6.47	Cipeu-Iernut	6.18	11.44	5.31	2.03		
Cluș	—	10.01	5.17	6.43	Aiud	2.55	4.01	8.—	—	Simeria (Piski)	—	9.40	11.55	Glogovaț	7.56	11.18	7.17	Kereló-Sz.-Pál	6.33	12.00	5.46	2.18		
Apahida	12.05	10.16	—	7.03	Vințu de sus	3.17	—	8.29	—	Orăștia	—	10.10	12.24	Arad	8.10	11.32	7.32	Nireșteu	6.56	12.26	6.10	2.45		
Ghiriș	2.16	11.25	—	7.26	Uioara	3.24	—	8.55	—	Șibot	—	10.34	12.53	Szolnok	2.39	5.10	12.—	Oșorhei	7.15	12.46	6.30	3.05		
Cucerdea	3.32	11.45	—	7.43	Cucerdea	3.36	4.29	9.04	—	Vințu de jos	—	11.04	1.22	Budapesta	7.10	8.16	2.10	Oșorhei — Cucerdea						
Uioara	3.41	—	—	9.51	Ghiriș	4.11	4.50	9.32	—	Alba-Iulia	6.59	11.31	1.40	Viena	—	6.05	8.—	Oșorhei	6.34	12.06	8.45	12.25		
Vințu de sus	3.50	—	—	9.58	Apahida	5.36	—	10.32	—	Teiuș	7.33	12.05	2.24	Simeria (Piski)	—	—	—	Nireșteu	6.55	12.27	9.06	12.55		
Aiud	4.25	12.08	—	10.24	Cluș	5.56	5.58	12.32	—	Simeria (Piski) — Petroșeni				Arad — Timișoara				Kereló-Sz.-Pál	7.16	12.51	9.28	1.24		
Teiuș	5.10	12.29	—	10.59	Nadisul ung.	6.16	6.03	12.59	8.—					Arad	6.00	12.55	8.18	Cipeu-Iernut	7.37	1.16	9.49	1.54		
Crăciunel	5.41	—	—	11.28	Ghîrbou	—	—	8.54	—					Aradul nou	6.25	1.21	8.32	M. Bogat	8.07	1.50	10.20	2.31		
Blaș	6.02	12.57	—	11.44	Aghire	—	—	9.56	—					Aradul nou	6.25	1.21	8.32	Luduș	8.21	2.07	10.34	2.46		
Micăsasa	6.40	—	—	12.18	Stana	—	—	10.16	—					Vinga	6.50	1.46	8.51	Cheta	8.38	2.21	10.51	3.06		
Copșa mică	7.—	1.32	5.40	1.01	Huedin	7.55	7.14	—	11.04					Vinga	6.50	1.46	8.51	Cucerdea	9.07	2.50	11.20	3.40		
Mediaș	—	1.45	6.01	1.22	Ciucia	8.37	7.43	—	12.17					Orczifalva	7.38	2.36	9.20	Simeria (Piski) — Uniedoara						
Elisabetopole	—	2.06	6.40	1.56	Bucia	8.53	—	—	12.47					Orczifalva	7.56	2.53	9.32	Simeria (Piski)	6.40	—	—	—		
Sighișoara	—	2.38	7.35	2.44	Bratca	9.12	—	—	1.21					Merczifalva	7.56	2.53	9.32	Cerna	7.01	—	—	—		
Hașfalău	—	2.50	8.01	3.02	Rév	9.31	8.22	—	2.05					Timișoara	8.42	3.40	10.09	Uniedoara	7.30	—	—	—		
Homorod	—	3.48	10.05	4.41	Mező-Telegd	10.06	8.48	—	3.08					Timișoara	8.42	3.40	10.09	Uniedoara — Simeria (Piski)						
Ágostonfalva	—	4.19	11.02	5.30	Fugyi-Vásárhely	10.25	—	—	3.39					Arad	6.02	12.25	5.00	Uniedoara	10.18	—	—	—		
Apatia	—	4.34	11.37	6.03	Várad-Velenceze	10.35	—	—	3.55					Aradul nou	6.26	1.16	5.56	Cerna	10.44	—	—	—		
Feldioara	—	4.53	12.32	6.35	Oradea-mare	10.41	9.13	—	4.06					Vinga	6.52	2.04	6.32	Simeria (Pisk.)	11.03	—	—	—		
Brașov	—	5.20	1.09	7.14	P. Ladány	12.50	10.38	1.45	5.35					Aradul nou	7.09	2.25	6.53	Ghiriș — Turda						
Timiș	—	6.07	2.48	—	Szolnok	3.06	12.14	5.34	8.22					Aradul nou	7.21	2.54	7.24	Ghiriș	5.19	—	10.37	4.16		
Predeal	—	7.30	3.23	—	Budapesta	6.—	2.10	10.05	10.30					Aradul nou	7.21	2.54	7.24	Turda	5.40	—	11.04	4.37		
București	—	11.35	9.40	—	Viena	3.—	8.—	6.05	—															